

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 8. 2. 1919, sp. zn. Kr I 29/18

Číslo: 7/1919

Právní věta:

K otázce hodnocení důkazů, popírá-li obžalovaný všelikou účast na skutku, z něhož jest obviněn.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 08.02.1919

Spisová značka: Kr I 29/18

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Jednal-li obžalovaný proti své manželce alespoň v jiném úmyslu nepřátelském, než v úmyslu ji usmrtiti, a vzešla-li z této činnosti smrt jeho manželky, dopustil se při tomto úmyslu a při smrtelném výsledku své činnosti zločinu zabití a zločin těžkého uškození na těle nepřichází vůbec v úvahu, poněvadž oba tyto zločiny shodují se co do pachatelova úmyslu a liší se právě jen co do výsledku, jímž jest při onom zločinu usmrcení, při tomto pak těžké zranění oběti. Hledíc k výsledku činnosti obžalovaného, přichází v úvahu pouze buď zločin vraždy, buď zločin zabití. Onen tehda, jednal-li obžalovaný proti své manželce v úmyslu ji usmrtiti, tento pak tehda, vztáhl-li na ni ruku v jiném úmyslu nepřátelském. Veřejný obžalobce, shledávaje obžalovaného podezřelým úmyslu vražedného, podal na něho obžalobu pro zločin vraždy. Na této obžalobě setrval veřejný obžalobce i v konečném návrhu při hlavním líčení. Jest povinností porotního dvoru soudního, aby sám od sebe zkoumal, zda při hlavním líčení nevyšly najevo skutečnosti, jež, jsouce pravdivými, podmiňovaly by jiné právní posouzení činu, z něhož byl obžalovaný obviněn. Tomu však v tomto případě nebylo tak. Obžalovaný setrval i při hlavním líčení při svém tvrzení, že na zesnulou svou manželku vůbec ruky nevztáhl. Popřev vůbec skutek, z něhož byl obviněn, popřel obžalovaný nejen úmysl vražedný, nýbrž i jiný úmysl nepřátelský. Jeho obhajoba nebyla tudíž s to, by zavdala porotnímu dvoru soudnímu podnět k eventuální otázce po zločinu zabití. Než ani výsledky průvodního řízení porotní dvůr soudní k této otázce neopravňovaly, natož pak zavazovaly. Různice mezi manželi, týrání manželky manželem, okolnost, že manželé žili po více let od sebe odloučeně a že manželka v době té porodila dvě děcka, k jichž otcovství se obžalovaný nezná, hluchota a tím prý podmíněná prudkost, dráždivost, popudlivost, vznětlivost, spurnost a násilnická povaha obžalovaného nenasměrují o sobě tomu, že by obžalovaný

při činu, jenž byl předmětem obžaloby a měl smrt manželky v zápětí, nebyl proti ní jednal v úmyslu vražedném, nýbrž v jinakém úmyslu nepřátelském. Řečené okolnosti nasvědčují osobě pouze tomu, že manželské poměry byly značnou měrou rozhárané a že obžalovaný měl snad nebo domníval se míti příčinu a byl povahou svou uzpůsoben k tomu, jednati proti manželce násilnický. Neosvětlují však o sobě otázku, zda obžalovanému při činu, o který se zde jedná, šlo o to, by se své manželky vůbec zbavil, či jen o násilnost v jinakém úmyslu nepřátelském. Tento úmysl byl by zajisté dostatečně napovězen tehda, kdyby průvodním řízením bylo se objevilo, že v onen nešťastný den došlo mezi manželi zase k různicím a že obžalovaný v prudkém vzrušení mysli dal se strhnouti k násilnostem proti své manželce. Pro tento závěr neskýtají však výsledky průvodního řízení nižádné opory. Naproti tomu však chování se obžalovaného před činem a v den činu ve spojitosti s rozháranými poměry mezi manželi a násilnickou povahou obžalovaného nasvědčují tomu, že obžalovanému jednalo se při činu o to, by své manželky se zbavil, a že čin provedl promyšleně a s rozvahou. Již v Ch. usiloval obžalovaný o bezžítí své manželky. Omráčiv ji ranou do hlavy, hodil ji do hluboké řeky a, když se přece na břeh dostala, opakoval násilnické jednání, takže byla nucena plovati na druhý břeh, by se zachránila. Již před činem říkával, že nepovolí a že se mu rána přece jednou povede, že se mu to přece jednou povede, že svou ženu zabije, již před činem své manželce sliboval zabití. Již před činem tudíž vražedný úmysl v duši obžalovaného se zrodil a byl živen a úmyslu toho byl obžalovaný při své povaze též schopen. V den činu odstranil ráno z domu svou dceru patrně proto, by nepřekážela. Čin sám dle znaleckého posudku proveden byl způsobem takovým, že vražedný úmysl byl patrným. Dle toho jsou zde skutečnosti, jež mluví pro úmysl nepřátelský.